

Původní láska

Biblický příběh lásky

Adrian Ebens

Původní láska

Biblický příběh lásky

Část 1 – Od hříchu prvního člověka k Abrahamovu požehnání

Adrian Ebens

Maranathamedia.cz
adrian@life-matters.org

Obsah

Obsah	3
1. Původní láska.....	4
2. Nestyděli se	8
3. Stvoření k Jeho obrazu – Božský vzorec	12
4. Čarodějnice a její učeň	17
5. Zaslíbené semeno Agape.....	24
6. Tyranský potomek lásky Eros	28
7. Boží zármutek.....	35
8. Požehnaný člověk.....	39

Vytištěno služebností
Talking Rock Sabbath Chapel
1250 W. Price Creek Rd
Talking Rock, Georgia 30175
706-692-8954
www.OneGodOneLord.com

1. Původní láska

Během svého kázání na hoře se Ježíš dotknul několika klíčových oblastí, které jsou pro člověka závažné. Jedním z témat, která zmínil, bylo toto.

„Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nezcižolžíš.‘ (28) Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu tak, že po ní zatouží, již s ní zcižolžil ve svém srdci.“ Matouš 5:27-28

Pro muže - křesťana tato slova mohou znamenat zdrcující úder vůči veškerému smyslu pro spravedlnost, jaký si jen přisuzuje. V těchto slovech se Ježíš dotýká samotného jádra otroctví člověka vůči hříchu. Protože pokud si přeje být čistý v srdci, tento výrok jej donutí pokleknout v zármutku a hluboké potřebě živoucího Spasitele v jeho srdci. Znáť Ježíše znamená vědět, že On nikdy nepohlédl na ženu s vášnivou touhou. S vědomím této skutečnosti máme naději, že i jako padlí se můžeme v našich srdcích přiblížit zpět k původní lásce.

Když se zamyslíme nad událostí, kdy Adam Evu poprvé uviděl, většina lidí si představí, že Adam řekl cosi jako “Páni, to je kočka!” To by však Písmu přisuzovalo zvrácené pohnutky srdce. Mnoho mužů nedokáže ani rozjímat nad představou rajske zahrady, aniž by nepřevládla jejich zkažená podstata. K tomu, abychom porozuměli lásce v srdci Adama, když spatřil Evu, nám postačí číst Bibli.

A Hospodin Bůh vybudoval z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k člověku. (23) Člověk řekl: Teď je to kost z mých kostí a maso z mého masa! Bude se nazývat ženou, protože byla vzata z muže. Genesis 2:22-23

Všimněte si pečlivě Adamových slov, když se jejich oči setkají. “Tohle je kost z mých kostí a maso z mého masa! Bude se nazývat ženou, protože byla vzata z muže.” Základem původní lásky nebylo to, že Adam uviděl něco krásného, co zatoužil vlastnit. Uviděl někoho, kdo pocházel z jeho vlastního života; uviděl osobu, která vzešla z blízkosti jeho srdce, a proto o ni pečoval jako o sebe samotného. Jak to zřetelně vyjadřuje Pavel:

Takto jsou povinni i muži milovat své ženy jako svá těla. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. (29) Neboť nikdo nemá své tělo v nenávisti, ale živí je a pečuje o ně, jako i Kristus o církev. (30) Vždyť jsme údy jeho těla, z jeho masa a z jeho kostí. Efezským 5:28-30

Jako tedy Adam řekl Evě, že je jeho masem a kostí, stejným způsobem i druhý Adam říká církvi, že jsme jeho masem a kostí. Miluje nás ne proto, že mu máme co nabídnout, ale protože pocházíme od něho. Taková láska!

Mimochodem přečtete-li si příběh v druhé kapitole Genesis pečlivě, zjistíte, že Adam byl umístěn do zahrady všeho stvoření ještě předtím, než byla žena stvořena z jeho žebra. Když před něj byla přivedena, dal jí vše, co vlastnil a učinil z ní svou společnici. Opět se ptáme, učinil tak snad proto, že zatoužil něco z ní vlastnit či ovládat? Ne, taková nebyla láska, jakou měl Adam ve svém srdci pro Evu. Láska v jeho srdci pocházela od Boha, protože Bůh je láska. Ale co je to za lásku? Řecký pojem pro ni je *Agape*, což znamená bezpodmínečná láska; neboli láska, která nezávisí na jakýchkoliv přednostech toho, kdo ji obdrží. Dnes často využívaným řeckým slovem pro lásku je *Eros*, která v Bibli nikdy vyzdvihována není. *Eros* je láska k tomu, co je krásné, vznešené a rozkoš vzbuzující. *Eros* je touha vlastnit a užívat věcí, které těší naše oči, chutě a těla. Viz například kniha Soudcům 14:2,3 a 2. Samuelova 11:2.

Když Eva přišla k Adamovi se zakázaným ovocem, přišla s vlastnictvím něčeho, co Bůh nesvěřil Adamovi, aby jí to dal. S tímto ovocem nyní Eva vlastnila něco, co on neměl. Vrátila se od toho stromu s myslí naplněnou novým způsobem myšlení:

Had však pokračoval v řeči a úlisně pěl chválu nad její nevšední krásou. Jeho řeč se Evě zalíbila. *Patriarchové a proroci*, strana 28

Satan promluvil k Evě jako k někomu, komu náleží krása. Neoslovil ji jako někoho, kdo přijal Adamův odkaz. Oslovil ji jen jako krásnou, což jí polichotilo a způsobilo, že zapomněla na zdroj své krásy. Myšlení, které na ženu pohlíží s ohledem na její krásu a úmyslem *něco od ní získat* je myšlení inspirované Satanem.

Na Evě bylo něco zvláštního a zároveň vzrušujícího, když přišla za svým manželem v důsledku své vzpoury. Její nové povědomí o tom, kdo je, její bezprostřednost, sebevědomí a ambice byly pro Adama určitým způsobem

přitažlivé. Bylo to zvláštní, ale strhující. Tím, že Adam přijal toto ovoce, nejen že porušil zákon Boží, ale založil také zákon, v důsledku kterého všichni jeho synové pohlížejí na ženu s úmyslem něco od ní získat. V srdcích mužů se nyní usadil pocit, že žena je dárkyní života a že vlastní cestu k životu. Tak začalo uctívání posvátného ženství a symbolem mužova nového otroctví byl obraz nahé ženské podoby v jeho mysli. To je obraz, který se stal předobrazem tohoto předání v rajské zahradě; muž očekávající, že dostane život od ženy, spíše než žena vzhlížející k muži, který dá život jí. Tímto předáním se lidská láska tragicky přeměnila z *Agape* na *Eros*. Změnila se z lásky, která dává bez požadování čehokoliv na lásku, která je přitahována jen k uspokojení sebe sama.

Tato nová láska samozřejmě uvrhla i ženu do nové podoby otroctví. Aby poskytla mužovi jeho potěchu pro oko, aby jej přitahovala, musí vlastnit něco, co mu může dát. Zrodil se svět módy a vylepšování těla. Žena nyní ukazuje svoji hodnotu muži, po kterém touží, ze svých vlastních zdrojů. Nevědomky odmítá přijmout jeho odkaz a přichází s vlastními podmínkami, takže výsledný zážitek je pro muže i ženu prázdný.

Všimněte si pečlivě toho, že původní láska, kterou Adam pociťoval k Evě, nebyla kvůli něčemu, co vlastnila, ale kvůli tomu, že pocházela z něj. Vážil si všeho, co jí náleželo, protože vyšla z něj. To je *Agape*, to je původní láska.

Povšimněte si také, že jediným způsobem, jak zajistit čistotu *Agape*, je s jistotou vědět, že její příjemce nevlastnil nic zděděného, co by probudilo lásku. Pokud žena vlastní něco, co nepochází od muže, probudí se *Eros*. Ten nutí ženu neustále produkovat to, co muže poprvé okouzlo a to vede ke smrti. Pamatujte, že Adam uvedl důvod, proč miloval ženu – je kost mých kostí a maso mého masa – a takový je základ původní lásky.

A jako dědictvím Evy od Adama byla jistota jeho *Agape* pro ni, tak i dědictvím Krista od jeho Otce je jistota jeho *Agape* pro svého Syna, protože jsme byli stvořeni v jejich obrazu. Jak to vyjádřil Otec:

A hle, ozval se hlas z nebes, který říkal: „Toto je můj Syn, Milovaný [*Agapetos*], v němž jsem našel zalíbení.“ Matouš 3:17

Jedinou možností, jak Bůh mohl mít skutečnou *Agape* (lásku) pro svého Syna je to, že Syn obdržel vše od svého Otce. To je jediný způsob, jak zajistit bezpodmínečnou lásku. Kdyby se Otec díval do očí svého Syna a miloval jej

proto, že je vševědoucí nebo všemocný, nebyla by to *Agape*, ale spíše forma *Eros*. Bible nám však říká, že Bůh dal svému Synovi všechno, což odhaluje, že jeho láska je čistá *Agape* a že taková je i láska, kterou sdílí s námi. Milujeme láskou *Agape*, protože i On od počátku miluje svého syna *Agape* láskou.

My milujeme [*Agape*], neboť on první miloval [*Agape*] nás. 1.
Janův 4:19

Uctíváme-li Boha, který miluje kvůli zděděným kvalitám, potom sami děláme totéž. Stáváme se tím, k čemu vzhlížíme. Pokud však uctíváme Syna, kterému byly dány veškeré věci a těší se z jistoty něžné bezpodmínečné *Agape* svého Otce, poté můžeme být přeměněni k obrazu této lásky a takové lásky, s jakou Bůh miluje svého Syna.

Náš Bůh je *Agape* a *Eros* v něm není vůbec žádný.

2. Nestyděli se

Když přijde na lidské vztahy, statistiky mluví samy za sebe. Více než 50% sňatků končí v mnoha zemích rozvodem, což jasně ukazuje, že tito lidé ve vztahu nenašli to, co očekávali. Pro mnohé, kdo setrvávají v manželském svazku, je zážitek srovnatelně zoufalý – zůstávají však, protože nevidí žádnou lepší možnost nebo proto, že se příliš obávají změny. Vlny zklamání, zmatku, frustrace, vzteku a zármutku vycházející z těchto zhoubných experimentů na lidské intimitě mohou být shrnuty otázkou z písně, která v osmdesátých letech zaujala moji dospívající mysl:

Co je vůbec láska?

Miluje vůbec někdo někoho?

V poslední kapitole jsme se zabývali otázkou “co je láska?” skrze zkoumání toho, co se stalo, když Adam poprvé uviděl Evu. Vzpomínáme si, že Adam řekl “Tohle je kost z mých kostí a maso z mého masa” a miloval ji ne kvůli tomu, co sama vlastnila, ale proto, že pocházela z něj a měla potenciál jej znát i s jeho sny, radostmi a touhami a být mu společníci na jeho cestě. Čistota, nevinnost a svoboda této lásky je shrnuta následujícími slovy.

A oba, člověk i jeho žena, byli nazí a nestyděli se. Genesis 2:25

Slovo *stydět se* má v hebrejštině následující význam:

- Být zklamaný
- Připadat si odložený v tom smyslu, že určité očekávání nebylo naplněno
- Být popletený či zmatený
- Stát se vyschlým v důsledku zoufalství

Adam a Eva zažívali všechno, po čem toužíme, ale téměř nikdy se nám nepodaří toho dosáhnout. Cesta od radosti, svobody, naplnění, nevinnosti a důvěrnosti ke zklamání, zmatku a zoufalství se odráží v předání a pozření ovoce, které si vzít neměli; v tomto předání, které způsobilo náš pád od Agape k Eros.

Tímto biblickým příběhem je potřeba probrat se tak, jako když archeolog hledá starodávný poklad a pečlivě očišťuje písky času ve snaze objevit historická fakta, která mají význam pro naši existenci. Tato láska, kterou sdíleli Adam s Evou, byla pečlivě vybudována a vyvinuta Bohem, který jim chtěl zajistit věčně trvající důvěrnost a štěstí. Samotný původ našich prvních rodičů ukrývá tajemství této nestydící se lásky, která s sebou nenesla žádné zklamání. Pozorně si všimněte následujícího:

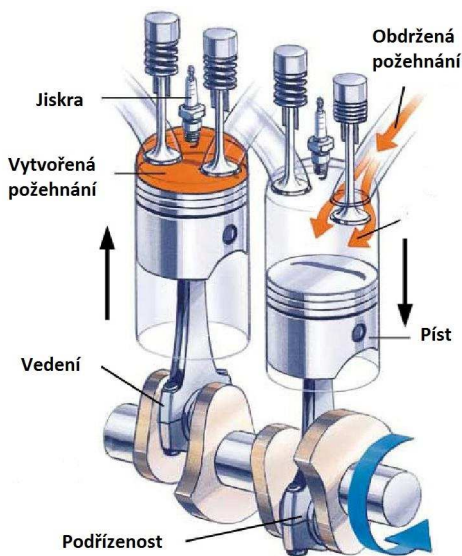
- Bůh vytvořil Adama a umístil jej do rajske zahrady. Gen. 2:7
- Bůh učinil Adama strážcem a opatrovníkem tohoto ráje. Gen. 2:8,15
- Bůh dal Adamovi příkaz ohledně stromu života a stromu poznání. Gen. 2:16
- Bůh způsobil, že Adam pocítil potřebu někoho dalšího. Gen. 2:20
- Bůh Adama uspal (to původní slovo v hebrejštině může znamenat i smrt). Gen. 2:21
- Bůh vzal Adamovo žebro a utvořil z něj živou ženu. Gen. 2:22
- Bůh přivedl ženu k oživenému muži. Gen. 2:22

Tato pasáž je nanejvýš důležitá pro pochopení tajemství nestydící se původní lásky našich prarodičů. Eva nevlastnila nic, co by neobdržela od Boha skrze Adama. Jedinečná svrchovanost a nadvláda, které Adam vlastnil, byly odloženy stranou a on byl nyní znovu obnoven k životu zahrnujícímu společnici vytvořenou z jeho samého. Když byl Adam uložen ke spánku, jeho srdce bylo plné touhy otevřít se a přetékat láskou k někomu, kdo by mu dokázal porozumět. Když se probudil, spatřil tu, ve které se odráželo vše, co sám obdržel a měl od Boha. Adam s tímto vědomím předává ženě vše, co má. Má jeho žebro, jeho DNA, jeho srdce, jeho domov, jeho zahradu, všechno. Ona si také uvědomuje, že Adam byl uspán a vzdal se pro ní části sebe samého¹. V odezvě k tomu žena vidí vše, co jí bylo dáno a když pohlíží do očí svého manžela, její srdce se naplňuje vděčností, radostí a štěstím. Prožívá každý okamžik s vědomím, že vše, co vlastní, jí bylo dáno skrze jejího manžela.

1 Tento Adamův spánek se odráží napříč historií ve spánku Abrahama, při kterém se zrodil izraelský národ, a spánku Ježíše v hrobce, který dal zrod jeho církve a zároveň se navrácí k ceně za to, že Otec dal zrod vesmíru.

Toto předání mezi mužem a ženou je předobrazem věčného pohybu lásky, která přetéká jako fontána a nikdy se nestydí. Tajemství, klíč, zdroj, pilíř, jádro a srdce tohoto úžasného pohybu lásky se nachází v samotném uvědomění si a pamatování svého původu a počátku. Dokud měl Adam na paměti, že byl stvořen a umístěn do zahrady jakožto vůdce a pán - opatrojíc, chráníc a věrně střežíc vše, co mu bylo dáno, potud předával veškeré jemu poskytnuté požehnání, pro něž byl učiněn vládcem. Když žena přijímá úplnost požehnání od svého muže a vzhlíží k němu s milující úctou, radostnou oddaností a důvěřující poslušností - čímž dává najevo důvěru v jeho vedení a ctí jemu svěřenou nadřazenost – tehdy jako žena stojící u studny získává z jeho srdce mnohem větší požehnání, než bylo dosud projevono.

Tento cyklus lásky si můžeme představit na fungování dvou pístového motoru. Adam jako první píst ve své radosti, že se setkává se skutečnou a z něj pocházející společnicí, zažehne a uvolní vlnu požehnání, která vysílá palivo v podobě radostného zápalu do dutiny druhého pístu a zároveň tak otáčí hřídel, která poté zvedne druhý píst a zažehne tak milující reakci, která zvedne i první píst a naplní tuto dutinu radostnou podřízeností, úctou a respektem. Tento pohyb lásky zase pohání fontánu naplňující čtyři řeky, které vytékají ze srdce zahrady a zavlažují celou zemi. Gen. 2:10-14. Jak úžasně vytvořeno! Jaký skvělý příklad toho, jak funguje celý vesmír, neboť jsme byli stvořeni k Božímu obrazu. Gen. 1:27.

Znovu je třeba zdůraznit pointu, že tento věčný cyklus lásky závisel na každém, kdo zná svůj původ, svoji skutečnou identitu a své místo v Božím stvoření. Dokud měl Adam na paměti, že je hlavou zahrady a vše je v jeho péči a že vše mu bylo dáno Bohem, a že Bohu vše patří, tehdy opatroval a staral se o vše, co mu bylo dáno; a všemu v jeho péči tak mohl předávat dál požehnání, které

obdržel. Dokud si Eva pamatovala, že její život vzešel z Adama a že vše, co vlastní a díky čemu nyní vládne společně s Adamem, to že jí předal její manžel z Boží vůle, tehdy završovala tento koloběh požehnání a oba se nikdy nestyděli.

3. Stvoření k Jjeho obrazu – Božský vzorec

I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu ...
(27) Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu. Gen. 1:26,27

Důkladným čtením první a druhé kapitoly Genesis jsme mezi Adamem a Evou našli vztah, který měl možnost setrvat ve věčném cyklu lásky agape. Tajemství motoru této lásky se ukrývalo v každém členovi, který měl na paměti, odkud pochází a co mu bylo dáno. Tato plynoucí Boží láska byla vylita na Adama a z něj na Evu, načež se v podobě vděčnosti navracela zpět ke svému zdroji.

Bible nám říká, že tento první lidský vztah byl předobrazem či vzorcem Boha a jeho Syna, neboť jsme byli vytvořeni k jejich obrazu. Co dalšího se o tomto vzorci můžeme dozvědět?

My máme jediného Boha, Otce, **od něhož** je všechno a pro něhož jsme my, jediného Pána, Ježíše Krista, **skrze něhož** je všechno, i my jsme skrze něho. 1. Kor. 8:6

Otec je popisován jako ten, “od něhož je všechno” - zdroj veškerého života a požehnání. Syn je popisován jako ten, “skrze něhož je všechno” - směr veškerého života a požehnání. Rozlišovat mezi *od něhož* a *skrze něhož* je klíčové pro to, aby motor lásky agape zůstal ve věčném pohybu. Jakto? Uvědomíme-li si, že Otec je ten, *od něhož je všechno*, Syn je neustále ve stavu vzhlížení k Otci za to, že mu všechno dal. A zatímco se Otec dívá na svého Syna jako na někoho, kdo pochází z něj samého, touží mu žehnat a dát mu vše, protože taková je povaha a jádro Otcovy agape – dávat. Tento motor lásky dále pohání celou fontánu požehnání, dokud si Otec a Syn zachovají své identity jakožto *od něho* a *skrze něho*.

Posloupnost této fontány požehnání je nám odhalena v těchto slovech:

Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh. 1. Kor. 11:3

Jako je Božský Otec hlavou Krista, tak je muž hlavou ženy. To je klíčová část toho, co znamená být stvořeni k jejich obrazu. Reference na funkci *hlavy* je

přímo spojená s tím, jak se s tímto pojmem zachází v Genesis ve spojitosti s rajskou zahradou.

Z Edenu vytéká řeka, aby napájela zahradu. Odtamtud se rozděluje a tvoří čtyři **ramena**. Gen. 2:10 (pozn. překladatele – v angl. “tvoří čtyři **hlavy**”)

Božský vzorec představuje hlavu jakožto zdroj požehnání, protože náš nebeský Otec je zdrojem veškerého požehnání. A jak toto požehnání přechází na jeho Syna, stává se hlavou muže za účelem předání požehnání. Muž obdrží toto požehnání a je mu umožněno stát se hlavou, aby předal požehnání své ženě. Komu patří vděk ženy? Vyjadřuje jej vůči všem, kdo byli součástí tohoto toku požehnání; Bohu a jeho Synu a svému manželovi. Klíčem k zachování tohoto toku požehnání je vědět, kdo je vaší *hlavou*, kdo je tím nadřazeným *od něhož*, kterému bychom měli vyjádřit svůj vděk. Stává se tak zjevným, že celý tento systém závisí na uvědomění si rozdílu mezi tím, kdo je pro vás v roli zdroje – *od něho* – a kdo je pro vás v roli kanálu (zprostředkovatele) – *skrze něho*.

Když důkladně prozkoumáme Bibli, můžeme si tohoto božského vzorce vedení a podřízenosti povšimnout na mnoha různých místech.

Zdroj–Od koho	Kanál–Skrze koho	Biblické odkazy
Otec	Syn	1. Kor. 8:6; 1. Kor. 11:3; Heb. 1:1-
Manžel	Manželka	Gen. 3:16; 1. Kor. 11:3; Ef. 5:25; 1. Pet. 3:1
Otec	Matka	Ex. 20:12; Ef. 6:1; Kol. 3:20
Matka	Děti	1. Tim. 2:15
Kristus	Manžel	1. Kor. 11:3
Kristus	Sbor	Ef. 5:25
Starší/Pastýři	Stádo	1. Pet. 5:2; 1. Tes. 5:12,13
Král/Vládce	Poddaní/Občané	Řím. 13:1-3; 1. Pet. 2:13,14
Bible	Pastýř/Starší	2. Tim. 4:2; 1. Pet. 5:2

Čím plněji je uplatňován tento božský vzorec, tím více požehnání se dostane nám a našim rodinám. Například pokud ctíme svého otce a svou matku, je nám přislíben dlouhý život. Když si s láskou vážíme těch, kdo jsou nad námi,

je nám požehnáno skrze jejich kázání Písma a rady, jak žít v souladu s Bohem.

Kromě těchto přímých požehnání v podobě radosti, štěstí a společenství poskytovaných tímto božským vzorcem jsou zde také ochranná požehnání, která skrze něj získáváme. V každém případě ten, “skrze něhož” pochází vše, je pod ochranou a vlastní autoritu toho, “od koho” pochází vše. Jako příklad toho, kolik ochrany se dostane dítěti, vidíme:

1. Dítě je ochraňováno matkou,
2. Ta je ochraňována svým manželem,
3. Ten je chráněn policií,
4. Která je chráněna vládou,
5. Která je zprostředkována Bohem.

V duchovním směru pak vidíme:

1. Otec je nabádán staršími či pastýři,
2. Ti jsou podřízeni Slovu Božímu,
3. To bylo napsáno proroky,
4. Těm jej zprostředkoval Kristus,
5. Který jej obdržel od svého Otce

Čím více se vžíváme do pozic odrážejících božský vzorec, tím větší je naše ochrana, požehnání, klid a radost. Tento systém požehnání si můžeme představit jako velký zavlažovací systém, který rozvádí Božího Ducha napříč vesmírem. Každá rodina má předávací funkci a umožňuje tak toku požehnání dál a toku vděčnosti nazpět. Každá komunita, sbor a národ se také stávají motory pomáhajícími zajistit, že každá osoba v tomto systému je naplňována Agape od našeho Otce.

Pochopitelně by bylo pošetilé představovat si, že by Bůh a jeho Syn zapomněli, kým jsou. Zdroj této fontány nikdy nepřestane plynout. Bible nás ujišťuje:

Neboť já Hospodin jsem se nezměnil; Mal. 3:6

Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes, i na věky. Žid. 13:8

Otec a Syn se nikdy nezmění. Fontána života plynoucí od Božího trůnu se nezastaví. Přesto víme, že tento tok byl již narušen. Počátek hříchu byl

úvodem způsobu myšlení, který si kladl za cíl pozměnit zákony tohoto Božského vzorce. Původ této nezákonnosti lze nalézt u Lucifera, který odpadl od Boží Agape k Erosu svého ega. Písmo nám říká, jak si Satan přál upravit tento božský vzorec:

Jak jsi spadl z nebes, třpytivá hvězdo, synu úsvitu? Byl jsi odseknut k zemi, ty, který jsi porážel národy! (13) A ty sis řekl ve svém srdci: Vystoupím do nebes, nad hvězdy Boží vyvýším svůj trůn; usednu na Hoře shromáždění na nejzazším severu. (14) Vystoupím na výsosti oblaku, vyrovnám se Nejvyššímu. Iza. 14:12-14

V těchto verších nalézáme bytost, která nestojí o ochranu a péči božského vzorce, ale raději by působila a byla jako ta Nejvyšší. Satan odmítá skutečnost, že obdržel vše, co vlastní a touží stát ve stejné pozici jako samotný Bůh. Původně chtěl být Satan roven Synovi, který mu byl přímo nadřazen, spíše než aby byl pod jeho autoritou a mohl tak mluvit přímo s Otcem, aniž by byl pod Kristem. Otec v souladu s božským vzorcem přešel k obraně a ochraně svého Syna a vyjádřil vztah, který se odrážel ve veškerém stvoření. Kristus se sám nebránil ani nepromluvil na svoji obhajobu, to vše učinil Otec. Satan zamítnul Otcův příkaz uctívat a ctít jeho Syna a poté zatoužil být zcela jako Nejvyšší.

Satan toužil být považován za srovnatelného s Nejvyšším, což bylo počátkem lži, která byla řečena našim prvním rodičům - "budete jako Bůh" a "jistě nezemřete". Lucifer byl stvořen jako světloňoš. Bůh mu dal více než jakékoliv jiné stvořené bytosti (Ez. 28:14). A když to vše Lucifer vlastnil, náhle zapomněl, že to byl dar. Lucifer za vše vděčil Božímu Synu, který jej stvořil podle vůle Otce. Pokud by nadále vzhlížel k Synovi s uznáním a zformoval se podle Syna, který žije v láskyplném podřízení, poslušnosti a vděku vůči svému Otci, nikdy by neodpadl od Božského vzorce ke hříchu. Kořenem hříchu je tedy zapomenout na svou identitu jakožto někdo, kdo vše obdržel z ruky Božího Syna z vůle našeho Božského Otce.

Pokud bychom se nechali zmást ohledně vztahu *od koho* a *skrze koho* ohledně Otce a Syna, Božský vzorec by se v našich myslích stal nefunkčním a my bychom přestali být součástí tohoto proudu požehnání. Je tedy životně důležité na tento princip pamatovat.

A my všichni, spatřující s odhalenou tvář Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v tůž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha. 2. Kor. 3:18

Jakožto stvořené bytosti se přirozeně měníme k obrazu toho, co vnímáme jako Božské. Naše chápání Boha je to, čím toužíme být. Satan představil lidskému pokolení koncept, který nás přiměl myslet si, že můžeme být jako Bůh; ne nutně v otázce povahy, ale v otázce moci, vědění a života. Jistota Agape spočívá ve vědomí, že Boží Syn obdržel všechno od svého Otce. Jak jsme probrali dříve, myšlenka, že by Syn vlastnil nezávislé kvality, jaké by Otce nějakým způsobem přitahovaly, ničí pravdu, že Bůh je jediná a věčná Agape. Pokud tomu rozumíme tak, že je přitahován k něčemu neodmyslitelně mocnému, potom je Bůh nutně Eros milující krásu, moc a vznešenost.

Pokud však Božího Syna chápeme jako toho, kdo všechno obdržel a sám o sobě neovlastnil nic, co by jej stavělo na Otcovu úroveň, potom si můžeme být jisti, že princip Agape nesejde z našich myslí. Znalost identity Syna Božího je tajemstvím k setrvání ve fontáně proudu Agape. Jak nám řekl Ježíš:

Ježíš mu řekl: „Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Jan 14:6

Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, ten život nemá.
1. Janův 5:12

Klíčem k tomu, aby manžel a manželka setrvali v lásce agape, je ctít Otce jako našeho *od něhož* a Ježíše jako našeho *skrze něhož*. (1. Kor. 8:6) Když máme tento božský vzorec na mysli, budeme přetvořeni k obrazu jejich vztahu i v naší lidské sféře - tak jako o nás Bůh na počátku řekl, že jsme byli stvořeni k Božímu obrazu.

Bylo by úžasné si myslet, že z naší pozice v proudu lidské historie je možné jednoduše si zvolit tento způsob života. To však není možné, když si uvědomíme, jak strašlivý byl pád člověka. Slib hada Evě, že můžeme být jako Bůh a nezemřít, má pro nás hrozné důsledky.

4. Čarodějnice a její učení

Když jsme prozkoumali původní lásku existující v zahradě Eden, mezi postavami Adama a Evy jsme našli motor věčné lásky určené k tomu, aby proudila ke všem zaslíbeným obyvatelům země. Tento proud požehnání Adamem předávaný Evě a vracející se v ocenění Evy vůči Adamovi by jim poskytl nevyčerpatelný zdroj paliva, dokud by se drželi původu své nadřazenosti a podřízenosti a stále si připomínali, že vše, co vlastní, jim bylo dáno skrze Agape našeho štědrého Boha.

Jak dlouho vydrželo v rajske zahradě fungovat toto hnutí lásky, nám nebylo řečeno – naneštěstí se však stalo, že se tento motor zasekl a zastavil. Chceme tedy důkladně porozumět těmto událostem a zamyslet se nad tím, jak byla původní láska roztržena a nahrazena padlou láskou známou jako Eros.

Eva se z nějakého důvodu ocitá u zakázaného stromu a uvažuje nad Božím zákazem jíst jeho ovoce. Inteligentní hlas vycházející z hada v ní vyvolal zvědavost i obavy a donutil ji zůstat stát.

Had byl nejchytřejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil.
Řekl ženě: Opravdu Bůh řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě? Gen. 3:1

Eva si dobře uvědomovala, že Bůh dal vše jejímu manželovi a že ona všechny tyto věci od Boha vlastní skrze něj. Otázka týkající se přímého příkazu od Boha byla pokusem zasít do ženiny mysli pochybnosti o tom, co je pravda. Myšlenka zpochybnění toho, co Bůh řekl, byla pro Evu nová, a čím déle setrvala v rozmluvě s hadem, tím více byla odtahována ze své pozice v Božím stvoření. Pokušení vzepřít se Bohu bylo pozváním k opuštění proudu požehnání a zpochybnění bylo pozváním k tomu, aby jednala sama a zapomněla, že by neměla mluvit s žádným cizím vyzvědačem bez záštity a ochrany svého manžela. Mělo to stačit k tomu, aby jednoduše odešla a neodpověděla ani slovo.

Žena hadovi odpověděla: Z ovoce stromů v zahradě můžeme jíst.
(3) Ale o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, **ani se ho nedotýkejte**, jinak zemřete. Gen. 3:2-

Ale co Bůh skutečně řekl jejímu manželovi a jaké instrukce jí tudíž měl předat?

ale ze stromu poznání dobrého a zlého, **z toho nejz.** Neboť v den, kdy bys z něho jedl, jistě zemřeš. Gen. 2:17

Bůh řekl, že zemřou, pokud budou jíst a Eva ve své úzkosti dodala, že zemřou, pokud se ho dotknou. To byla pro Satana dokonalá příležitost. Když umístil ovoce do jejích rukou, čelila nyní zjevnému důkazu, že se ovoce lze dotknout a nezemřít. Z jejích vlastních úst vzešel podnět, který Satan potřeboval ke zdánlivému dosvědčení toho, že Bůh lhal.

Její důvěra v to, že dokáže tuto situaci zvládnout bez potřeby svého přiděleného ochránce, ji dovedla až k tomu, že považovat výrok Boha za nepravdu bylo snadné. Její snaha bránit se otevřela Satanovi cestu k tomu, aby Eva začala o Bohu pochybovat. Jaký odvážný protivník! A jak svůdné byly jeho argumenty!

Eva nevěděla, že rozmlouvá se zlým duchem. A ne ledajakým zlým duchem, ale otcem všech zlých duchů! Můžeme říci, že neměla tušení, co se s ní děje, ale měla si dobře uvědomovat, že by neměla konat v sebedůvěře a raději utéci do náruče muže, skrze kterého vše obdržela od Boha a který byl jejím duchovním ochráncem a štítem.

Když tedy Satan předložil ženě zdánlivě nesporný důkaz Boží nedůvěryhodnosti, útočí na Agape a snaží se dosadit Eros místo ní.

Ale o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete. (4) Had ženě řekl: Jistě nezemřete, (5) neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé. Gen. 3:4-5

Prohlášení "jistě nezemřete" v sobě nese sémě smrtelně jedovatého bludu, který v našich životech nezávisí na Bohu, ale je něčím, co vlastníme přirozeně. S tím lze spojit myšlenku, že v přirozeném světě je možné získat věci, které zlepší náš život, sílu i nás samotné. Tato lež v případě jejího přijetí odřízne přirozený smysl pro ocenění, jaké žena pocítovala vůči muži, protože vyšla z něj a svůj život získala skrze něho. Také již nepocítovala potřebu oceňovat přirozený svět kolem ní, protože díky vlastní "odvaze" a

činům nyní získala látku, která by ji mohla povznést v bohyni. Nemusela by se tak již podřizovat “mužské dominanci a nadvládě”, našla jinou cestu k Bohu a ta cesta vedla skrze ni samotnou; takové bylo základní chápání jejího zděděného božství, které jí odhalila moudrost “dobrotivého” hada.

Slova hada na ženu zafungovala, protože nyní již na ovoci něco viděla.

Žena viděla, že je to strom dobrý k jídlu a lákavý pro oči, strom žádoucí pro získání moudrosti. Vzala z jeho ovoce a jedla. Gen. 3:6

Semeno hada způsobilo, že strom viděla jako *neodmyslitelně* dobrý, jako něco příjemného na pohled. Byla přitahována ke zděděným kvalitám tohoto stromu a pozřením jeho ovoce zpečetila svoje rozhodnutí přijmout nové vnímání reality, které bylo opakem toho, co řekl Bůh.

Pokud nám uniká, co se zde právě odehrálo, projděme si to pečlivě ještě jednou. Eva rozmlouvala se zlým duchem. Když snědla ovoce a rozhodla se ve prospěch toho, co jí tento duch namluvil, nechala jej tak převzít kontrolu nad její myslí. Když tedy přišla za Adamem, byla posedlá démonem. A co hůř, přišla se zprávou od zlého ducha, která slibovala magickou moc a připodobnění se Bohu, takže ve své podstatě to z naší první matky činí čarodějnicí.

Když se žena vrátila od stromu, byla pod nadvládou Satana. Tentokrát přichází za svým manželem ne jako podřízená žena, ale jako učitelka nového náboženství. A v Adamovi stojícím před Evou tak vidíme předobraz mužů naslouchajících ženským věštčným napříč věky, jako například v Delfách a jinde, kde jim bylo slibováno poznání jejich budoucího osudu. A když Adam pohlédne na svoji ženu, jež je kost z jeho kostí, přichází do kontaktu s duchem, který jej již neuznává jako jejího pána a dobrodince. Našla si další spřízněnou duši, jiného učitele, který ji přislíbil vše, po čem toužilo její srdce bez nutnosti se někomu podřizovat. Nepřišla, aby byla učena, ale aby učila, ne aby se podřídila, ale aby si podřízenost získala. Tento ženský duch nyní ovládaný temnými silami je teď svůdným médiem, které Adama přesvědčí, aby se stal jejím učněm.

Není to duch vděčnosti, co se skrze Evu přiblíží k myslí Adama, ale jiný duch – nespoutaný a vzrušující, erotický a omamující, svůdný a klamavý duch. Zatímco se na ni dívá, ona k němu vysílá vizuální signály a feromony, které

mu působí potěšení, a své tělo tak použije jako zbraň, jež Adama vnese do otroctví vůči její podstatně nové “božské podobě”. Adam slyší zpěv sirén v hlasu této hadem ovládnuté čarodějnice, která se tváří jako jeho milující žena, aniž by věděl, že je ve skutečnosti upírem toužícím nakrmit se z jeho mrtvoly a proměnit jej ve fénixe Nimroda. Adam by udělal dobře, kdyby si pamatoval:

Vždyť příkaz je lampou, poučení světlem, pokárání a naučení cestou života, (24) aby tě ochránily před zlou ženou, před úlisným jazykem cizinky. (25) Nebuď ve svém srdci žádostiv po její krásě, ať se tě nezmocní svými víčky, (26) protože za prostitutku je jen bochník chleba, ale vdaná žena loví tvůj vzácný život. Pří. 6:23-26

Adam si s hadem měří síly prostřednictvím čarodějnice. Skrze ni jsou použity jeho kouzelné síly přitahující Adama k novému náboženství. Ve své ruce drží příslib života, ale pro Adama to znamená smrt.

Vysvobodí tě od cizí ženy, od cizinky s jejími úlisnými řečmi, (17) od té, která opouští důvěrníka svého mládí a na smlouvu svého Boha zapomněla. (18) Vždyť její dům se nachyluje k smrti, její stezka vede k nebožtíkům. Pří. 2:16-18

Adam si neuvědomuje, že jeho žena je již mrtvá; ta něžná, podřízená, poslušná žena, jejíž srdce bylo plné vděčnosti k Bohu skrze jejího manžela, zemřela u stromu poznání. A jako syn této ženy nad ní truchlím, nad mou nebohrou laskavou matkou, zavražděnou u stromu poznání a vyměněnou za ducha zkaženého jako peklo samotné. Navíc tento něžně podřízený duch, který přebýval v Evině srdci, byl ve skutečnosti duchem Kristovým, a když snědla ovoce, přibila tak Krista ke kříži a on se stal beránkem zabitým od založení tohoto světa.

Choval snad Adam marnou naději, že by skrze pozření tohoto ovoce mohl vstoupit na tato temná místa a zachránit svou nebohrou ženu? Cítil se snad také bezpečně při vyhlídce na boj s ďáblem a jeho poražení? Když přemýšlím o našem otci Adamovi a o traumatu, které zažil, mé srdce se plní žalem a toužím na něj zavolat: “Prosím, otče! Prosím nehřeš proti našemu Otci lásky Agape!” Naneštěstí mne však neslyší a ovoce si vezme.

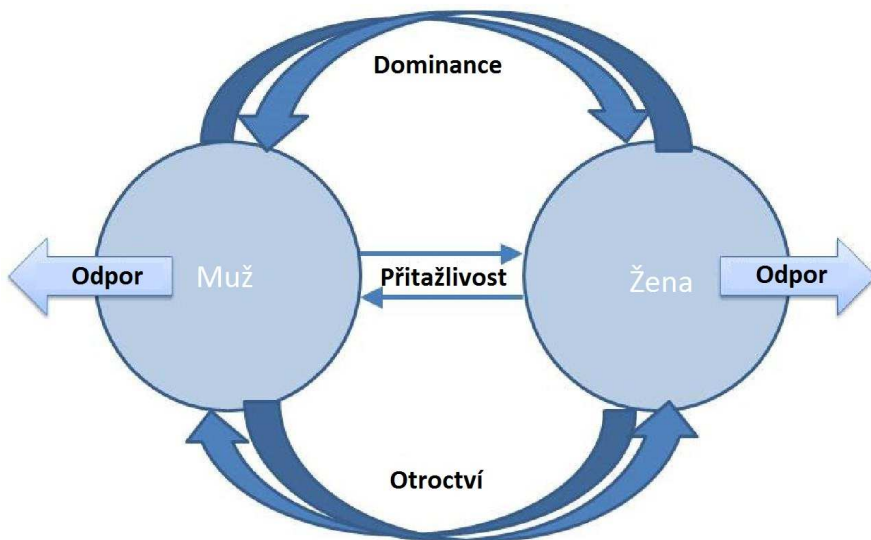
Tak byl ustanoven nový řád; Adam se stal otrokem ženy. Z ní byla učitelka a z něj student neboli učeň. Tak se zrodila ta část muže, která vzhlíží k ženě

jako dávkyni života a zároveň po přijetí ovoce cítí potřebu nenechat se ovládat jí ani nikým jiným. Oba tak uvízli v bitvě mezi dvěma pohlavími o právo užívat a ovládat zároveň. Protože věříme, že ten druhý vlastní jakousi přirozenou moc, život se stává bitvou ve snaze vlastnit a ovládat objekty, ke kterým jsme přitahováni.

Čistota a nevinnost původního motoru lásky, která vedla k požehnání od nadřazeného a vděku od podřízeného, byla nahrazena hrou vzájemné přitažlivosti a odporu. Nastal nový svět, kde se protiklady údajně přitahují. Toto nové náboženství učí, že každá duše má přirozenou nesmrtelnost a že naši vlastní sílu můžeme zvýšit spojením s další nesmrtelnou bytostí. Tajemstvím této erotické podoby lásky je přitáhnout partnera, který vás vylepší, ale nikdy mu nedovolit dominanci nad vámi. Nové zážitky z intimity mezi mužem a ženou jsou protkány sváděním a pečlivou manipulací; procesem odhalování těla a ukrývání ducha. Ta nádherná zkušenost lásky, která poskytovala neustálý kruhový pohyb ve spojení ocenění a respektu, byla nahrazen hrubou novou realitou akce a reakce, vzájemné přitažlivosti a odporu; momentálním potěšením, které dává prostor pocitům prázdnoty a dokonce znechucení. ² Stále hledáme, ale nikdy nejsme spokojeni. Nová hnutí mezi muži a ženami nebyla kruhem lásky, který by rozšířil Kristův duch do celého světa, ale spíše magnetickým sáním stravujícím vše stojící v cestě jako zlověstná černá díra. Genialita motoru Agape spočívá v tom, že oba prvky tohoto motoru si uvědomují, že vše, co mají, jim bylo dáno a protože Bůh je Agape, poskytne nám vše, co potřebujeme. Naproti tomu motor Eros musí hledat a přivlastňovat si a není tak nikdy spokojený ani naplněný.

2 Pro příklad viz 2. Sam. 13:10-15. Amon ve vášni znásilnil svoji sestru a poté ji nenáviděl.

Motor Eros

Jistě může být šokující nahlédnout na Evu jako na démonem posedlou čarodějnici. Stejně tak měl Adam při pohledu na Evu pocit, že někdo tak krásný a něžný jako ona nemůže být tak špatný, jak se zdá. Lidé dnes nahlíží na to, co Eva udělala, jako na druhořadé. Není pochyb o tom, že byla oklamána a nerozuměla tomu, co se s ní děje, ale to jen pomohlo Satanovi učinit její využití smrtonosnějším ve snaze způsobit Adamův pád. Znamená to, že by muži měli dávat tento pád za vinu ženám? Rozhodně ne, úděl lidské rasy byl především v rukou muže a on učinil osudné rozhodnutí jakožto hlava lidské rodiny. Vedení znamená, že Adam byl zodpovědný za pád svého pokolení. Abychom však plně porozuměli problémům mezi muži a ženami, musíme co nejlépe porozumět tomu, co se odehrálo na počátku a jak jsme se od této původní lásky odklonili.

Bible říká, že "muž rozdvojené mysli je nestálý na všech svých cestách". Muž má rozdvojenou mysl v tom, že se cítí být ženiným pánem a zároveň otrokem. Vzhlíží k ní jako ke vzácnému pokladu a očekává, že mu poskytne to, co potřebuje, ale zároveň si přeje nad ní panovat a ovládat ji. Tato rozdvojenost mysli nemá nic společného s Božím plánem přitáhnout muže zpět k Agape, což by mu dalo touhu žehnat své ženě a doufat v její respekt a úctu k jeho vedení. Jakožto kněžka nového náboženství má žena touhou

pokořit muže do role svého pěšáka, ale zároveň se cítit v poblouznění a obavách z jeho síly a bojových předpokladů.

Není nadsázkou říci, že tyto dvě bytosti snaží se navzájem přitahovat a zároveň ovládat se mohou jedině zničit. Principy konzumerizmu a dominance nemohou dosáhnout věčnosti, protože jsou nevyhnutelně destruktivní. Bez představení nového semene by lidská zkušenost – ten motor Eros se svou vzájemnou přitažlivostí a odporem skončila již tehdy v zahradě. Ačkoliv byl Duch Krista během pádu v zahradě zapuzen, příslib jeho smrti jakožto semene ženy otevřel dveře k tomu, aby mohlo být Adamovo potomstvo navráceno do království Agape.

5. Zaslíbené semeno Agape

Pociťuji úžas při rozjímání nad stěhováním ptáků, jako jsou například kanadské husy, které instinktivně létají od severního polárního kruhu až do jižních států Ameriky, aby se vyhnuly tuhé arktické zimě. Náš nebeský Otec poskytl těmto husám instinkt, který jim dovolí navigovat se přes tisíce kilometrů s úžasnou přesností, což tomuto druhu umožňuje přežít. Umíte si představit, jak ničující by bylo, kdyby tento instinkt husy přivedl k severnímu pólu? Ve velmi krátkém čase by celá populace těchto ptáků vyhynula.

Naneštěstí právě tak lze znázornit to, co se stalo lidskému pokolení poté, co naši první rodiče přijali hadovu lež a začali věřit tomu, že život, který vlastní, jim přirozeně patří. Místo aby svá srdce přirozeně obrátili k Bohu ve vděčnosti a lásce, rozvinuli v sobě přirozenou touhu vystoupit do nebes nejzazšího severu a být jako Nejvyšší. (Viz Iza. 14:12-14) Lež, že mohou být jako Bůh, zcela pozměnila jejich smysl pro směr a vyslala lidskou rasu letět na sever místo na bezpečný jih.

Kdysi krásný dvou pístový motor Agape byl vlivem nových podnětů a sil přetvořen z fontány tryskající laskavostí, trpělivostí a vděkem na páchnoucí stoku, kterou se line proud sobectví, dominance, klamů, lži a nenávisti za účelem přinést potěšení sami sobě.

Do mysli Evy bylo vloženo jedovaté sémě a pomocí klamu ji tak využil Satan, aby toto sémě zasel i do mysli Adama. Jakmile zakořenilo v posvátných komnatách jeho mysli, plán motoru Agape byl zničen a zákony dědičnosti, které byly navrženy k tomu, aby reprodukovaly motor Agape v myslích Adamových dětí, nyní namísto toho obdržely plán motoru Eros, který vede srdce k cestě na sever a snaže být bohy, místo aby letělo na jih a podřízeně ctílo pravého Boha, dárce všeho života a požehnání.

Toto nepatrné sémě se usadilo hluboko v zákoutích lidské mysli. Pro Boha nebylo možné Adama jednoduše uspat a toto semeno vyjmout. Nešlo o mechanický problém, ale spíše o duchovní. Bohu zbýval jediný možný způsob, jak se k tomuto semeni dostat a zničit je. Zbýval jediný způsob, jak mohl Bůh přistoupit k mysli člověka a obnovit motor Agape. O tomto plánu se dočítáme v Gen. 3:15,16. Satanovi tam Bůh říká:

A položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtiš patu. (16) Ženě řekl:

Velice rozmnožím tvé strádání a tvou úzkost, v bolestech budeš rodit děti; budeš *dychtit* po svém muži, ale on bude nad tebou vládnout. Gen. 3:15-16

To byl odvážný plán, který zahrnoval velké riziko. Mělo se narodit dítě, potomek Adama a Evy, který se utká s ďáblem na jeho vlastním území a zničí jedovaté semeno Eros skryté hluboko v srdci člověka. Satan mu v této bitvě rozdrtil patu, ale nakonec bude sám zničen a pro lidskou rodinu se tak otevře úniková cesta. Příklad semene se předával z generace na generaci a pokaždé byl zopakován. Abrahamovi bylo zaslíbeno, že toto semeno bude pocházet z jeho pokolení a že všem rodinám na zemi bude požehnáno skrze něj. (Gen. 12:1-3) Pavel v Novém zákoně o tomto slibu říká:

Zaslíbení byla řečena Abrahamovi a jeho potomku. Písmo neříká: „a potomkům“, jako by jich bylo mnoho, ale jedná se jen o jednoho: „a tvému potomku,“ a tím potomkem je Kristus Gal 3:16

Zaslíbeným semenem byl tedy Kristus. Přišel z nebe s motorem Agape a narodil se do lidské rodiny fungující na motoru Eros. Konflikt to byl bouřlivý, protože had se snažil zabít semeno ženy a zabránit mu zničit motor Eros v člověku. Byl to tak velký konflikt, že když se Kristus blížil k citadele království Eros v lidském srdci, ke svému Otci zvolal tato slova:

A trochu poodešel, padl na tvář, modlil se a říkal: „Můj Otče, je-li to možné, ať mne mine tento kalich. Avšak ne jak já chci, ale jak chceš ty.“ Mat. 26:39

O tomto velkém nadcházejícím konfliktu mluvil také prorok Izaiáš:

Jako se nad ním mnozí zděsili, že nelidsky byl napohled zohaven – už ani člověku nebyl podoben; Iza. 52:14 (B21)

V této myšlenkové válce se Satanem bylo Synu Božímu umožněno vstoupit na bojiště tím, že se stal součástí lidské rodiny. Vzal na sebe podobu, která zahrnovala jedovaté sémě za účelem toho, aby je mohl zničit. Skrze zásady lásky Agape vytvořil Boží Syn v lidské mysli cestu, která umožňuje nenávidět či pociťovat nepřátelství vůči tomuto jedovatému semeni. A protože Kristus pocházel z pokolení Adama, Bůh byl proto schopen vložit toto nepřátelství vůči Satanovu semeni do srdce Adama a Evy.

Jakmile Kristus prošel a vyznačil tuto úzkou stezku životem, který odolával motoru Eros v každém svém hnutí, mohl toto jedovaté sémě dovést ke zničení.

Avšak toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, vidíme pro utrpení smrti ověnčeného slávou a ctí; tak z milosti Boží za každého okusil smrti. Žid. 2:9

Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Dábla... Žid. 2:14

Když Kristus zničil hadovo semeno, mohl následně poskytovat naději těm, kdo také krácejí po úzké stezce, kterou nám ukázal. Pokud kráčíme v jeho stopách, také můžeme odolávat jedovatému semeni, protože Kristovo sémě dědíme skrze víru v něj jakožto našeho druhého Adama (1. Kor. 15:45). Vzácná fontána lásky Agape tak může znovu proudit v srdcích mužů a žen. Jak úžasně podivuhodný plán a jaká skvělá je láska, ze které Bůh vyslal svého Syna na takovou nebezpečnou misi, abychom měli šanci znovu žít v proudu Agape, který stéká od Božího trůnu.

Vrátíme-li se ke Genesis 3:15, můžeme si povšimnout, že Bůh zvýšil úroveň ženiny bolesti při porodu. To mělo symbolizovat bolest v konfliktu mezi dvěma semeny. Motor Eros byl skrze Adama předán jeho dětem a bolest prožívaná ženou tak má odhalovat konflikt mezi semenem ženy a semenem hada. Každému dítěti je dán smysl pro Kristovo světlo, který v nich vzbuzuje nenávisť k hadovu semeni. Přesto je hadovo semeno novým počátečním bodem a vyvíjí veškeré úsilí zničit nové semeno od Krista. Každý porod dítěte je tak připomínkou Kristova úsilí přemoci semeno hada a velkého úsilí člověka, který touží zrodit se do království světla. V každém porodu tak vidíme tuto pravdu:

Tělo žádá proti Duchu a Duch proti tělu, neboť stojí navzájem proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli. Gal. 5:17

Závěrečná část Genesis 3:16 nám poskytuje představu o obnově, která se odehraje skrze semeno ženy. Přirozená reakce na takové prohlášení je negativní, přesto je však taková reakce zkrátka důsledkem smýšlení Eros, které jsme všichni zdědili.

“Budeš dychtit po svém muži, ale on bude nad tebou vládnout.”

Pro velkou Čarodějnici, její dcery a její nebohé učně je toto prohlášení vyhlášením války, jaká musí být zastavena za každou cenu. Ale pro ty, kdo kráčí po úzké stezce vyznačené Kristem, je toto prohlášení úžasným příslibem obnovy motoru Agape ve vztahu manžela a manželky. Touha vůči muži je probuzením Agape, která si uvědomuje, že veškeré věci byly ženě dány skrze něj. Nadvláda muže je pak připomínkou toho, že žena pochází z něj a že má právo na jeho lásku a ochranu. Touha a nadvláda jsou tak dvěma písty, které skýtají příslib Agape navracející se v obrazu laskavé fontány proudící od Božího trůnu. Tato touha vycházející ze srdce ženy je tedy samotným duchem Kristovým, jehož touha se obrací k jeho Otci jako k tomu, kdo mu vše dal. Tato touha narovnává navigační systém, který nám umožňuje hladce přeletět na jih k nohám dárce života a dovolit jen jemu, aby byl naším vládcem ze severu. Genesis 3:16 tak poskytuje příslib obnovení Božského vzorce.

6. Tyranský potomek lásky Eros

Satan neztrácel čas ve snaze zničit zaslíbené semeno a spustil tedy motor Eros, který uvolnil vlnu násilí a zoufalství.

I viděl Hospodin, jak mnoho je na zemi lidského zla a že všechno zaměření úmyslů jejich srdce je napořád jenom zlé. Gen. 6:5

Sledujme nyní zpětně naše kroky, abychom si ukázali, jak rychle mohly principy Eros ukryté ve slovech hada vést k očištění celého světa vodou.

Vzpomínáme si, že když Eva přišla za Adamem ovládaná Satanem a držící zakázané ovoce, přišla jako posel. Satan se chystal stáhnout Adama do svého království Eros skrze Evu. Ta jej měla vyhrát na svoji stranu a učinit z něj svého učně. Po svém vstoupení do tohoto nového království na Adama nahlížela jako na sílu, která by jí mohla pomáhat a stát při ní nehledě na cokoliv. Přišla s úmyslem zlákat jej svou krásou a drží před ním smrtonosné ovoce jako poklad hodný vlastnění. Toto ovoce znamenalo příslib nového světa, kde bude pánem vlastního vesmíru. Jakožto posel se Eva stala bránou do této nové existence. Potěšení, které ovoce původně poskytovalo spolu se vzrušením ze zakázaného, bylo brzy nahrazeno prázdnotou a nenaplněným očekáváním. To byla nahota a hanba, jaké nikdy předtím nepoznali. Eva cítí Adamovo zklamání a sama je zklamaná z toho, že její manžel necítí nadšení ani vděčnost, ale namísto toho je odměřený, poněkud sklíčený a možná také podrážděný.

Všimněme si pečlivě toho, že tento proces příslibu vedoucího ke zklamání se odehrává ve vztazích mezi mužem a ženou znovu a znovu. Brána v podobě nahého ženského těla slibuje muži potěšení a svět podle jeho snů.³ Tato hluboko zakořeněná touha vlastnit a užívat ženu je přirozeným rozšířením Adamovy touhy vlastnit a užívat ovoce ze stromu poznání. Pamatujme, že hadova lež nám slibovala vnitřní sílu a Adam nyní namísto toho, aby ji vnímal jako vzešlou z něj, vidí Evu jako sílu umožňující dosažení vlastního božství. Aby zaujala muže, dává na odiv svoji moc. To je proces vzájemné přitažlivosti. Žena samozřejmě nemůže zprostředkovat zážitek božství. Přelétavé momentální pocity brzy vymizejí a muž je nadále smrtelný, jen méně naplněný. Pro většinu

3 Tato skutečnost byla ritualizována v mnoha pohanských náboženstvích a popularizována ve fiktivní novele *Šifra mistra Leonarda*.

mužů se toto stane politováníhodným koloběhem. Hluboko uvnitř jejich psýché jim podoba nahé ženy slibuje život, moc a božství a následné selhání ve snaze dosáhnout trvalých výsledků způsobuje pocity prázdnoty a někdy také ukáže a zprostředkuje mu vytoužený zážitek, který potrvá. Ženino vědomí neschopnosti potěšit svého manžela jí přivodí buď pád do paralyzujícího zoufalství, nebo reakci v podobě vzteku a znechucení nad mužovými neustále⁴ se zvyšujícími nároky a posedlostí sexem. Tento vzájemný odpor pak cyklus ukončuje. Mnohé spory v ložnici jsou přímým následkem ovoce v zahradě a slíbeného božství v podobě lákavě nahé ženy.

Toto je cyklus Eros

1. Přitažlivost
2. Očekávání
3. Přivlastnění
4. Zklamání
5. Odpor

V nitru smýšlení Eros se nachází domněnka, že vlastnit to, co se nám zdá krásné, rozkošné a vytříbené nám poskytne to, co potřebujeme. To je odsouzeno k neúspěchu a zničení, protože příběh původní lásky odhaluje, že takto jsme stvořeni nebyli a ani ze své přirozenosti nevlastníme nic, co by mohlo poskytnout tento pocit trvalého uspokojení.

Vidíme, že výsledky cyklu Eros se šíří od stromu do vztahů mezi muži a ženami.

Synové Boží viděli, že lidské dcery jsou hezké, a brali si za ženy všechny, které si přáli. Gen. 6:2

4 V židovském *Tamidu* (Strong's H8548) Viz Iza. 52:5 "mým jménem je ustavičně po celý den pohrdáno." (ČSP)

Pokud se pozorně podíváme na tento verš, můžeme vidět paralelu v tom, co se stalo s Evou a ovocem.

Proces Eros	Genesis 3:6-10 Původ Eros	Genesis 6:2-5 Dědičnost Eros projevující se v manželských vztazích
1. Přitažlivost (Vidi)	Žena viděla (H7200) ⁵	synové Boží viděli (H7200)
2. Očekávání (Veni)	že je to strom dobrý (H2896) k jídlu,	že lidské dcery jsou hezké (H2896)
3. Přivlastnění (Vici) ⁶	vzala (H3947) z jeho ovoce a jedla	a brali (H3947) si za ženy všechny, které si přáli
4. Zklamání	(7) a poznali, že jsou nazí	(4) v oněch dnech byli na zemi obří ⁷
5. Odpor	(8)ukryli se člověk i jeho žena (10) ...žena, kterou jsi dal	(5) Jak mnoho je na zemi lidského zla a že všechno zaměření úmyslů jejich srdce je napořád jenom zlé.

Posloupnost slov *viděla*, *dobré* a *vzala* v Genesis 3:6 je stejná jako u slov *viděli*, *hezké* a *brali* v Genesis 6:2. Vidět něco dobrého a vzít si to kvůli své osobní tužbě je základní princip Eros. Boží synové jsou svedeni stejně jako jejich první matka. Vidí ženy jako dobrou sexuální potravu a tak berou, přivlastňují a pozřou je. Pokaždé, kdy muž zatouží po ženě, stojí před stromem a bere si od hada ovoce. Pokaždé, kdy muž zatouží po ženě, je sváděn lží, že žena má moc dát mu život a povýšit jeho pozici v přirozeném světě.

5 Čísla v závorkách jsou ze Strongovy konkordance

6 Adaptace zvolání Julia Caesara "Přišel jsem, uviděl jsem, zvítězil jsem" <http://en.wikipedia.org/wiki/Veni,vidi,vici>. Eva *uviděla* ovoce a v očekávání k němu *přišla* s úmyslem jej *vlastnit*.

7 Tyranské děti znázorňují konflikt a neklid v manželství.

Lze tušit, že tyto *hezke* ženy netrávily čas tím, že by jednoduše seděly doma a důvěřovaly Pánu, že je “přivede k muži”. Zvýrazňovaly každou křivku a rys, které mohly využít k ovlivnění muže k tomu, aby si je vzal. Kdykoliv se na sebe žena podívá do zrcadla a ptá se sama sebe “vypadám dobře, budou se za mnou v tomto oděvu otáčet?”, stojí u stromu a bere si ovoce od hada. Kdykoliv se žena snaží odívat v touze po tom, aby se muži dívali na její krásu, jistě tím ochutnává hořké ovoce Eros.

Tato koketní hra mezi muži a ženami, ve které se dívají a touží mít něco od toho druhého, vytváří přirozený cyklus Eros přitažlivosti, prázdnoty a odporu.

Negativní emoce, které se hromadí mezi mužem a ženou, se stávají semenem příští generace. Namísto aby vyrůstali s vědomím, že vše jim dané pochází od jejich rodičů a snažili se je ctít a těšit, raději touží po sexuální potravě, berou si ji a znovu tak hrají celý proces hledání božství skrze nahé ženské tělo. Bible říká o dětech z takových vztahů:

V oněch dnech byli na zemi obři -- a také potom, když synové Boží vcházelí k lidským dcerám a ty jim rodily; to jsou ti dávní **hrdinové**, věhlnsí muži. Gen. 6:4

Zvýrazněné slovo *hrdinové* znamená silné, válečné a tyranské. Děti těch, kdo si vybrali ženy kvůli tomu, že byly dobré na pohled, znovu zažili situaci z rajské zahrady a založili svůj vztah na zásadách Eros; hledali přitom něco, co jim přinese potěšení a zlepšení sebe sama. Během několika generací tyto zásady změnily svět na místo plné násilí a nemravnosti. Úmysly jejich srdcí byly napořád jen zlé.

Navzdory k tomu, že měli Boží synové k dispozici milosrdného ducha Kristova, zvolili si odlišnou cestu. Když si vybrali ženu, *protože* byla hezká, odhalili tak, že jsou jejich srdce naplněna Eros a nikoliv Agape. Znamená to, že Kristův duch byl odmítnut. Tito muži neříkali “toto je kost z mých kostí a maso z mého masa”, tito říkali “Páni, to je něco!” Když měly ženy potřebu být krásné a přitahovat muže, také volily Eros namísto Agape. Také odmítnuly Kristova ducha. Jakýkoliv vztah založený na tomto základě nevydrží zkoušku času. Jeho výsledkem bude vždy jen špatné ovoce.

Co když jsme v rámci tohoto procesu uzavřeli sňatek a uvědomujeme si, že pro utvoření tohoto vztahu byla fyzická přitažlivost tím hlavním? Pohlédněme na Božího syna a uvidíme, že je milován a opečováván, protože

pochází od Boha. (Jan 17:8) Nahlížíme-li na něj *tak jak je*, můžeme být přeměněni k jeho obrazu a naučit se milovat láskou agape. Mnozí z nás totiž po celá desetiletí žili ve falešném smýšlení a požadování věcí od našich protějšků. Takové smýšlení nevymizí okamžitě. Klíčem ke změně je přesně vědět, kdo Boží syn je. Je základním kamenem Agape, protože jemu bylo vše dáno. Když nad tím denně rozjímáme a vidíme jeho jemného a podřízeného ducha, vždy těšícího se péči jeho Otce, staneme se jemu podobnými. A čím více na něj hledíme, tím více budeme toužit být jako on a modlit se o to, aby jeho duch vládl v našich srdcích. Když si uvědomíme cenu, jakou byl ochoten dát za to, aby nám byl navrácen jeho duch Agape, naplní nás to vděčností. A když si uvědomíme, že Otec byl ochoten jej za tímto účelem obětovat, naše srdce začnou vnímat pravdu Agape. 1. Jan. 4:8-10.

Co když se nacházíme ve vztahu, který začal nesprávně, ale ještě nejsme v manželství? Tím se budeme podrobně zabývat v dalších kapitolách, ale krátká odpověď je taková, že bychom měli pohlédnout na Božího syna a kát se ze své touhy přivlastňovat si a mít. Ta vede jen k prázdnotě, žalu a možnému násilí.

Někteří si možná v tomto bodě řeknou: “Znamená to tedy, že by si lidé neměli užívat sexuální zážitky?” Je zjevné, že Bůh poskytl dar v podobě sexuality k tomu, aby byl při vhodné příležitosti užíván. My se však zabýváme otázkou motivace takového užívání a jeho symboliky pro srdce mužů a žen. Ukázali jsme si, že sexuální spojení založená na honbě za osobními ambicemi a touhami ponese ovoce, jaké v duši zanechává hořkost.

Semeno Eros zasazené do srdcí mužů a žen se neomezovalo jen na jejich vztahy; stalo se přirozeným procesem vnímání přítomnosti jiné síly. Samozřejmě se pak vše v království Eros stalo silou. Zážitek snědení ovoce ze zakázaného stromu učinilo vše v přirozeném světě potenciální silou k sebe zlepšení. Věci vlastněné jinými se staly lákavým pokladem. Partner jiné osoby se může snadno stát objektem touhy. To vše se ve světě Eros stalo přirozeným. Otázkou bylo pouze to, zda tuto sílu získat přímým nátlakem nebo nenápadnou manipulací. To způsobilo, že úmysly člověka se staly nadále zlými. Spíše než aby vnímali svět stvořený jako dar od našeho Otce Agape a jeho Syna, vše se stalo pokladem k získání a vlastnění za úmyslem získat božství.

Naneštěstí, protože Eros závisí na tom, co vidí, zapomněli na neviditelného Boha, který je vytvořil. Věřili jen v takového Boha, jaký se projevoval v okem

viditelném světě. Protože lidstvo podleho vlivu Satana, jejich přirozený přístup vůči Bohu se stal podobným jeho touze ohledně Boha. Tou bylo samozřejmě stát se Bohem s veškerou jeho mocí a slávou. (Iza. 14:12-14). V království Eros se získávání a vlastnění moci, jakou vlastnil jen Bůh sám, stalo jednou z největších posedlostí člověka. Proces usilování o podporu Boha za účelem získání jeho božské síly se stalo jádrem veškerých lidmi stvořených náboženství. Skutečně poznat pravého Boha bylo irrelevantní, jediným podstatným byla síla, jak ji chápal přirozený svět. To vedlo lidský rod k tomu, aby uctíval nejrůznější předměty ve snaze vlastnit to, co vnímali jako božské.

Ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha ani mu neprojeví vděčnost, nýbrž upadli ve svých myšlenkách do marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. (22) Tvrdí, že jsou moudří, ale stali se blázny. (23) Zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení obrazu porušitelného člověka, ptáků, čtvernožců a plazů. Řím. 1:21-23

Z kombinace ovoce ze stromu a ženského posla si člověk vytvořil systémy náboženství, které uctívaly přirozený svět a zejména ženský princip. Pro mnohé se sexuální zážitek stal bránou k božství a muži tak zahořeli vášní nejen k ženám, ale také k jiným mužům a dalším stvořením; všemu, co bylo vnímáno jako silné. To bylo přirozeným rozšířením principu Eros. Proces modlitby k Bohu se stal jednoduchým procesem žádání ve snaze získat.

Odkud jsou boje a hádky mezi vámi? Zdali ne odtud -- z vašich rozkoší, které bojují ve vašich údech? (2) Dychtíte, ale nemáte. Zabijíte a žálíte, ale nemůžete ničeho dosáhnout. Hádáte se a bojujete, a nic nemáte, protože nežádáte. (3) Žádáte, a nedostáváte, protože žádáte špatně, abyste *to* vynaložili na své rozkoše. (4) Cizoložníci a cizoložnice! Nevíte, že přátelství se světem [Eros] je nepřítelství s Bohem [Agape]⁸? Kdo tedy chce být přítelem světa [Eros], stává se nepřitelem Božím [Agape]. Jk. 4:1-4

8 Svět hlásá vedoucí princip Eros vybízející k hledání pro sebe v protikladu k Bohu, který dává, protože to je jeho povahou.

Toto hledání síly skrze přirozený svět a převrácení vědomostí o skutečném Bohu se stalo hnacím motorem násilí a nemravnosti, která přivodila zničení starého světa potopou. Utopili se v záplavě Eros. Jak na tuto tragédii reagovalo semeno ženy?

7. Boží zármutek

a Hospodin litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci. Gen. 6:6

V každém přítomném momentu plyne od Božího trůnu mocná bystřina láskyplné přízně a síly, která dává zemi život. Majestátní zalesněné kopce, rostliny i květiny mnoha barev a vůní poskytují živoucí kulisu pro domov člověka. Na jeho stole leží chutné ovoce, výživná zelenina a nespočet dalších různých příchutí a pochutin. Miliony srdcí pulzují tepem života, který byl dán Tím, kdo vlastní nesmrtelnost. Pro Boha je radostí dávat, přesto však od pádu člověka nikdo neodpovídá vděčností, nikdo srdečně neděkuje a i ti, kdo děkují modlitbou za připravené jídlo, mají tato slova za zbožný rituál, který má přesvědčit mluvčího a posluchače o jejich vděčnosti, zatímco ve skutečnosti přišli jen spatřit, vzít a vlastnit.

Říká se tomu „ta strašná dvojka“. Rodiče zažijí bolest a šok, když se jejich milovaný uzlíček radosti poprvé zamračí a řekne „Ne!“ Tolik vzdoru a pošetilosti v srdci malého dítěte! Matka nakupuje se svým potomkem, dítě *spatří* něco, co se mu zalíbí a instinktivně natáhne ruku ve snaze to vlastnit. Semeno Eros produkuje své jedovaté ovoce. Matka to přejde v naději, že se žádost vytratí. To je počátkem zoufalého nářku a dramatu. Nyní spolu soupeří dvě vůle. Dítě se natahuje a začne sundávat věci z regálu, protože požadavek přetrvává. Matka má na výběr mezi nabídnutím něčeho, co dítě uklidní, nebo snahou vydržet a přečkat stupňující se scénu plnou křiku, pláče a všemožných dalších taktik za účelem přijít si na své. Tou dobou se téměř každá rodičovská rada setká s odmítnutím a odporem. Taková je lidská povaha. Pro většinu lidského pokolení platí, že se s věkem naučíme větší rafinovanosti a vypočítavosti v projevech naší touhy spatřit, vzít a vlastnit.

Strašná dvojka je pouze předzvěstí často mnohem chaotičtějších roků dospívání, kdy se bojiště stane mnohem složitějším, ale odpor zůstává stejný. V určité fázi na rodiče dolehne tíha pocíťovaného zármutku. Vzpomínka na jejich milovaný uzlíček radosti, který živil, laskali a opečovávali se náhle jeví nepodstatná a často je využívána jako prostředek k zastrašení. Výsledný zármutek dožene mnoho rodičů k boji s odhodláním rozdrtit tento vzdor. Matky často prosí otce, aby polevili ve svém hněvu vyvolaném opakovaným vzdorem, nevděkem a neúctou.

Někteří rodiče ve snaze o uklidnění situace kupují dospívajícímu dítěti více a více věcí, ale jejich spokojenost stále klesá, zatímco potřeba se zvyšuje. To je ovoce, které pochází od čarodějnice a jejího učně.

Pokud bychom měli možnost nahlédnout na tuto situaci od Božího trůnu a být svědky toho, jak celým lidským pokolením prosakuje duch Eros nutící je uchvacovat a toužit po tom, co Bůh nabídl zdarma jako výraz své lásky Agape, mohli bychom tak lépe porozumět jeho zármutku. Protože jsou jejich myslí otupělé vůči duchovní realitě, nemají téměř žádnou schopnost vnímat, že Bůh existuje. Pouze zaslíbené semeno pulzuje jako drobné žhavé uhlíky hluboko uvnitř vědomí, že to vše bylo dáno zdarma se srdcem plným lásky Agape.

Kdykoliv se znovu odehraje zahradní scéna Eros, tím nižší má o sobě člověk smýšlení jakožto příjemce lásky. Čím víc si bere, tím méně vděku cítí a tím méně je schopen dávat. Každý cyklus Eros, který obrátí přitažlivost ve zklamání, vytváří ještě intenzivnější touhu vlastnit ve snaze odvrátit od zklamání svou pozornost. Tak se zrodila závislost; účast na procesu, který slibuje rozkoš, ale místo toho zanechává prázdnotu a depresi. Závislost je dokonalým odrazem toho, jak úplnou kontrolu má Eros nad duší.

Naopak jednoduchý princip Agape je vyjádřen následovně:

...zadarmo jste přijali, zadarmo dejte. Matouš 10:8

Je to prostý, ale velmi silný princip. Čím více si uvědomujeme, co nám bylo dáno, tím spíše budeme schopni stejně tak i dávat. Pouze ten, kdo si uvědomuje své požehnání, může žehnat. Pouze ten, kdo žije ve vděčnosti, může skutečně předávat pocit blahobytu a hojnosti. Jak napsal žalmista:

Připravuješ mi stůl před zraky mých nepřátel, mažeš mi hlavu olejem, můj kalich přetéká. (6) Dobrota a milosrdenství mě budou jistě provázet po všechny dny mého života. Po dlouhé časy se budu vracet do Hospodinova domu. Žalmy 23:5-6

Vděčnost způsobuje, že tento kalich přetéká k ostatním a jakmile takový proces začne, dokáže se šířit a dotknout se milionů životů. Takový byl záměr ohledně motoru Agape, který měl přinášet požehnání všem rodinám na zemi. Adam s Evou měli být velkým původním pulzem lásky naplněné vděčností, která by v mocných vlnách dotékala také k jejich dětem. Nyní

však, když člověka uchvátil motor Eros, stala jeho kdysi krásná duše pustinou zklamané touhy vlastnit.

Když se vše zdá být ztraceno, tak Bůh přehlíží obyvatelstvo světa kvůli hledání někoho, kdo by reagoval na semeno agape, a tu se najde muž, který zareaguje.

Ale Noe našel milost v Hospodinových očích. Gen. 6:8

Mám velmi rád jednoduchost tohoto verše. Noe při svém rozjímání nad světem svoji vírou hledí za jeho hranice do očí Boha, kde vidí milosrdenství, náklonnost a laskavost. Noemovo srdce je naplněno vděčností. Tajemstvím radosti je vědět, že jsme požehnaní, že máme požehnání přímo od Toho, kdo sedí na trůnu nad vším stvořením. Jak velmi musel být Bůh potěšen! Po stovkách let, kdy téměř nikdo nereagoval na proud jeho náklonnosti, se Ježíšův duch zaleskne v srdci člověka uprostřed zpustlosti celého světa. Semeno Agape tak žije v člověku. Výsledkem je to, že skrze něj Bůh může vylít požehnání a zachránit tak lidskou rasu před vymřením, které způsobuje semeno Eros. Noe je prototypem onoho zaslíbeného semene, které rozdrťí hadovi hlavu.

Svým zjištěním, že Bůh je milosrdný, se Noe stal prostředníkem k požehnání všech, kdo vyslyší jeho poselství. Být svědkem božské Agape z něj učinilo zastupitele milosrdenství pro celý svět. Toto poselství bylo jednoduché. Svět brzy skončí a jako důkaz důvěry bylo na Boží příkaz vystavěno veliké plavidlo v přípravách na tuto událost. Ti, kdo uvěřili Noemovi a připravili se přejít do archy, měli být zachráněni. Ti, kdo Noema odmítli jako pošetilého, si až příliš pozdě uvědomili, že odmítli jediný dostupný prostředek k úniku.

Po celá staletí se duch Boží pokoušel odvrátit člověka od zásad Eros a přimět jej reagovat na zaslíbené semeno Agape dané těm, kdo vyjádřili víru v zabitého beránka. Vzдор vedl jen k tomu, že se nemravnost lidí ještě zvýšila. Neustále klesající spokojenost je vedla k tomu, že s každým dalším rokem vyhledávali sexuální zážitky ještě absurdnější a více šokující. Děti se čím dál častěji začaly stávat obětmi zvrácené vášně a erotický princip snahy ovládat přírodní síly pro naplnění vlastních tužeb vedl k lidským obětem a sexualitě nejperverznějšího možného druhu.

Jak dlouho měl pláč malých dětí odsouzených k uspokojení rozmarů zhýralých a zkažených lidí ještě pokračovat? Kdo si dokáže představit

zármutek Boha, když sledoval tyto strašlivé zločiny? Den za dnem, rok za rokem, století za stoletím pokračovala tato honba za osobním štěstím, potěšením a fantazií bez jakéhokoliv ohledu na Toho, kdo všechny tyto věci poskytl. Muselo to přestat. A přesto i tehdy Bůh nabídl světu možnost úniku v případech, že si ji zvolí.

Po dobu 120-ti let Bůh vyzýval padlé lidstvo skrze Noemovo kázání, varování a volání, ale zůstali nepohnutí. Nepřesvědčil je ani uchvacující pohled na zvířata spořádaně postupující do Archy. Jejich srdce zůstala nepohnutá, nekající a nezachráněná.

Když dopadají první kapky deště, dostavuje se ochromující uvědomění, že jejich život plný krajního nevděku vůči Bohu může skončit. Jak blesk zlobně udeřil z nebe a hrom prudce oťrásl zemí, lidé si tenkrát vzpomněli na nevinné tváře, které pro svůj chtíč hltali a ničili. Země doslova vyzvrátila tuto zvrácenou špínu na znamení odporu. Příroda sténala pod zkažeností člověka a jedovaté semeno Eros nyní sklidilo svoji plnou odměnu. Lidé se v hrůze dívali, jak jsou jejich domovy odplaveny z povrchu země a pohanské oltáře roztrženy na kusy. Vzduch prořízl vyděšený křik a na rtech provinilých se objevily kletby vůči Bohu. Božská trpělivost vypršela a mocná vlna zla spolu s vražděním nevinných byla zcela zastavena.

Vše, co Bůh člověku poskytl k užívání, sdílení a prožívání ve stínu jeho požehnání, mu bylo odňato skrze semeno hada. Kdo si dokáže představit Boží zármutek z pomýšlení na to všechno? Přesto se před vodou zachránilo osm duší. Zaslíbené semeno se zalesklo v Noemově srdci a ukrývalo příslib nového začátku.

8. Požehnaný člověk

Ačkoliv potopa smyla ze země zlé skutky člověka ovládané touhou vlastnit jen pro sebe, semeno Eros se lidské rasy drželo i v případě Noemových synů. Ham nejen že *spatřil* nahotu svého otce, dokonce se mu pokusil něco vzít, zatímco byl opilý. Když však znovu vystřízlivěl, vrátilo se i vědomí těžkého zločinu, který se odehrál. Neřestné činy předpotopních lidí, kterých byl Ham svědkem, si v něm našly nový život a uvolnily tak do světa nový příliv zla.

Když dovolil Eros dohnat jej k naplnění nepřirozených tužeb, nepřivedl tím prokletí nejen na sebe, ale také na své děti.

Když se Noe probral ze svého vína a dozvěděl se, co mu jeho nejmladší syn provedl, (25) řekl: Bud' proklet Kenaan! Ať je svým bratrům posledním z otroků. (26) Dále řekl: Požehnán bud' Hospodin, Bůh Šémův. Ať je Kenaan jejich otrokem. Gen. 9:24-26

Přímo zde vidíme klíčový princip tohoto vztahu. Když lidé touží po věcech, kvůli kterým si neváží toho, kdo jim dal život, objeví se prokletí. A když člověk touží jen ve svém vlastním zájmu, učí své děti také toužit jen ve vlastním zájmu a ignorovat život a požehnání od jejich rodičů nebo jiných autorit.

Prvním synem Cháma byl Kuš a prvním synem Kuše byl Nimrod. Stejně jako otec, který požadoval a bral to, co mu nepatřilo, tak i Nimrod ve své touze doplnit nedostatek požehnání ve svém životě svolal lidské armády a začal dobývat okolní vesnice a osady, aby vybudoval vlastní království. Gen. 10:10,11. O Nimrodovi se zmiňuje také židovský historik Josephus:

"Nyní to byl Nimrod, kdo je povzbudil k takovému opovržení a pohrdání Bohem. Byl vnukem Hana, syna Noemova, odvážný muž s velkou silou v pažích. **Přesvědčil je, aby ji [sílu] nepřipisovali Bohu a že je neučinil šťastnými on, ale aby věřili, že to jejich vlastní odvaha jim zajistila toto štěstí. Postupně také změnil vládu v tyranii, když je od strachu z Boha nedokázal odvrátit jinak, než že je učinil závislými na jeho moci...**" *Josephus, Starožitnosti kniha 1, kapitola 4, odst.*

2

Zde můžeme pozorovat přirozený vývin Eros, která vede člověka k tomu, aby byl ovládán sobeckými touhami.

1. Připsat si sílu (Jistě nezemřete)
2. Věřit, že štěstí pochází z vlastní odvahy (berte si, po čem toužíte)
3. Chtít vládnout nad všemi (Budete jako Bůh)

Pokud započnete tento cyklus, jste samozřejmě odsouzeni ke zklamání a poté odporu ze strany těch, kterých se vaše touha týká. Když se muži snaží vydobýt si uznání a úctu ostatních mužů, ti začnou pociťovat odpor a výsledkem je válka.

Ve velmi krátkém čase se svět znovu nechal pohltit cyklem Eros a touhou vlastnit. Když lidé odmítli pravdu, že veškeré jejich vlastnictví je darem od Boha, tím více pocítili kletbu sobeckosti ve svých duších. Během několika desetiletí Nimrod vytvořil vlastní impérium s armádou, náboženstvím založeném na sexu a uctívání přírody a společnosti, která Boha opomíjela.

Svět byl tak opět plný lidí překypujících touhou a postrádajících vděčnost. Téměř všechny rodiny na zemi fungovaly podle přitažlivosti a odporu založeném na Eros spíše než podle Agape na vděku a úctě vůči těm, kdo jsou dárci života. Myšlenky lidí se opět týkaly pouze jídla, sexu, moci a války v zoufalé snaze najít vlastní božství. Příběh Cháma a Nimroda poskytuje lekci o tom, jak se může tyranie rozvinout od jediného sobeckého skutku k armádám zaměstnaným bojem, zabíjejícím, ničícím a devastujícím rodiny.

Oči Pána pátraly napříč zemí ve snaze najít muže, jehož srdce mělo vůli uvěřit, že byl požehnán; muže, jehož duše se odívala vděčností a mohla se stát základním kamenem nového motoru Agape pro celý svět. Úmyslem Boha bylo pak na takového muže vylít své požehnání bez strachu, že tato požehnání jeho srdce odvrátí od Dárce. A takového muže našel v samém nitru Nimrodova sobeckého království. Byl jako jemný výhonek v pustině touhy, která jej obklopovala. Tímto mužem byl Abram. Abram byl sice ovlivněn kulturou Eros, ale jeho srdce bylo dostatečně laskavé pro to, aby se naučil milovat Boha, který vše stvořil a aby se stal jeho přítelem.

Hospodin řekl Abramovi: Odejdi ze své země, ze svého příbuzenstva a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. (2) A učiním tě velkým národem, požehnám tě a tvé jméno učiním velkým, a buď požehnáním! (3) Požehnám těm, kdo žehnají tobě, a na toho, kdo tě proklíná, uvedu prokletí. V tobě budou požehnány všechny čeledi země. Gen. 12:1-3

Pozorně si všimněte toho, že Bůh řekl, že požehná Abramovi a že on bude požehnaním. Pouze požehnaný muž může být požehnaním pro svou rodinu a společenství. Bůh učinil Abrama velkým ne aby to bylo potěšením pro něj, ale aby mohl žehnat všem rodinám země. A přesto není toto předání tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Semeno Eros zděděné po Adamovi znamenalo, že Abram bude muset zápolit s myšlenkou, že vše dobré přichází jen k těm, kdo o to usilují a vynakládají snahu brát a vlastnit. Když Bůh řekl, že požehná Abramovi, bylo to pod jedinou podmínkou – opustit svoji zemi, svoji kulturu plnou modlářství, odejít a kráčet s ním. Ale vznik mocného národa přeci nemůže být tak jednoduchý! Jistě ne! Opustit všechny své známé a lidi, kteří by jej mohli povznést a žít mimo civilizaci, kde žijí nanejvýš lidé podivných zvyků a praktik. To se nezdálo jako příliš moudrý způsob, jak se stát velkým a mocným národem.

Abram příkaz uposlechl a opustil vše, co znal. Následoval cestu, která se zdála být opakem vytvoření velkého národa. Bůh opět ujišťuje Abrama o svém slibu:

I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: Tuto zemi dám tvému semeni. Pak tam postavil oltář Hospodinu, který se mu ukázal.
Gen. 12:7

Abram již čelil několika výzvám, ale žádná nebyla větší než skutečnost, že neměl žádného syna. Pokud se měl stát velkým národem, musel mít alespoň jednoho syna. Měl kvůli tomu přestat věřit, nebo se rozhodnout s tím něco udělat? Měl vložit svoji důvěru v původce slibu, nebo se o jeho naplnění postarat sám? Když jedné noci rozjímal nad těmito věcmi, Bůh jej navštívil.

Abram ještě řekl: Hle, nedal jsi mi potomka, a tak bude mým dědicem potomek mého domu. (4) A hle, stalo se k němu Hospodinovo slovo: Ten nebude tvým dědicem, nýbrž ten, kdo vyjde ze tvých beder, bude tvým dědicem. (5) Vyvedl ho ven a řekl: Jen pohleď na nebesa a spočítej hvězdy, budeš-li je moci spočítat. A řekl mu: Tak bude tvé potomstvo. (6) I uvěřil Abram Hospodinu a on mu to počítal za spravedlnost. Gen. 15:3-6

Tajemství spravedlnosti je prosté: Když vám Bůh říká, čím vám požehná, věřte tomu. Věřte, že jste požehnaní. To je celé! A čím tedy Bůh požehnal každého z nás?

On neušetřil vlastního Syna, ale za nás za všechny ho vydal. Jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? Řím. 8:32

Když za nás Bůh dal svého Syna, můžeme si tak být jisti, že nám dá vše potřebné. Je pouze nutné, abychom mu věřili stejně jako Abram.

I uvěřil Abram Hospodinu a on mu to počítal za spravedlnost. Gen 15:6

To je tajemstvím radosti v každém vztahu; to je jiskra, která zažehne Agape od Boha v každé duši: Věřte, že Bůh vám dá vše, co přislíbil, a věřte, že právě on je tím, kdo vám dal vše, co již máte. Když tak učiníte, stejně jako učinil Abram, stanete se požehnanými a požehnaní lidé budou přetékat touhou dávat tak, jako bylo dáno jim.

To je také tajemství trvalého štěstí v manželství. Oceňujte vše, co vám bylo dáno, a budete mít touhu dávat. Oceňujte vše, co očekáváte a bude vám to dáno. Nechová se k vám partner tak, jak si zasluhujete? Pak se k němu chovejte podle toho, jaké chování zasluhujete VY! Nemáte snad žádný důvod k vděčnosti? Neposkytl vám Bůh obživu a šatstvo a neposkytl vám střechu nad hlavou? Neotevřel pro vás tisíce růží a nepřiměl snad sluneční světlo tančit po vodní hladině? Nebyl to snad on, kdo nechal nebe zbarvovat se nádhernou zlatou barvou během západu slunce? Nelze snad říct, že nám skutečně bylo požehnáno?

Tento proces je pochopitelně mnohem těžší, pokud se jeden z partnerů rozhodne být sobecký a panovačný. Světlo v podobě toho, že Bůh nám dal mnohé, může být zastíněno smutkem, ale pokud si nenajdeme důvod k vděčnosti, poddáváme se tak sobectví a stáváme se podobnými tomu druhému partnerovi, naplnění sebelítostí a sobeckým zármutkem.

Ham a Nimrod byli prokletí lidé, protože touha získávat a vlastnit za účelem nalezení štěstí povede vždy je zklamání. Pokud se snažíme obšťastnit získáváním, potom jsme syny prokletých lidí a předáme prokletí dalším. Abram byl požehnaný člověk. Pokud jsme dětmi Abrama, musíme věřit, že jsme dětmi požehnaného člověka.

A pokud jsme dětmi požehnaného, potom je skutečně požehnáno také nám.

A ten, kdo je požehnaný, žehná. Zadarmo jste obdrželi, zadarmo dávejte.

Původní láska

Biblický příběh lásky

Jestliže uctíváme Boha který miluje z důvodu vnitřních kvalit, potom i my budeme dělat to samé. My se stáváme tím, na co hledíme. Avšak pokud uctíváme Syna, kterému byly dány všechny věci, a který odpočívá v ujištění sladké benevolentní lásky Agape Svého Otce, potom můžeme být proměněni do obrazu této lásky a té lásky, jak Bůh miluje Svého Syna.

Náš Bůh je Agape a není v Něm vůbec žádný Eros.

Ve svých srdcích chováme naději, že můžeme být přeneseni zpět k původní lásce.